

Üzemanyagkártyát használ vállalkozásában? Akkor ez Önt is érintheti!

Az üzemanyagkártyák használata széles körben elterjedt a vállalkozások körében, mert jelentős adminisztrációs könnyítést eredményezhet az elszámolás tekintetében. A piacon jelenleg széles körben alkalmazott konstrukció azonban adókockázatot jelenthet, amely kiküszöbölhető lehet egy új konstrukció kialakításával, állapították meg a Deloitte szakértői.

Az üzemanyagkártyás konstrukció általában három szereplős: a kártyakibocsátó, a kártyatulajdonos és az üzemanyagot értékesítő töltőállomás között jön létre. Többszereplős mivoltából adódóan az üzemanyagkártyás konstrukciók áfakezelése eddig több kérdést is felvetett.

"A piaci gyakorlat eddig alapvetően az volt, hogy az érintett szereplők termékértékesítési láncként kezelték az ügyleteket, annak ellenére, hogy az üzemanyag felett tényleges tulajdonjogot a kártyakibocsátó nem szerzett a láncolatban." – mondta **Fábián Dorottya**, a Deloitte Magyarország adóosztályának partnere.

A láncban résztvevő felek közötti ügyletek áfa szempontú besorolását kettő, az Európai Unió Bírósága („EUB”) által vizsgált jogeset volt hivatott rendezni. Az EUB a Vega International és az Auto Lease Holland ügyekben hozott ítéleteiben kimondta: arra való tekintettel, hogy a kártyakibocsátó ténylegesen nem szerzi meg az üzemanyag feletti rendelkezési jogot, az üzemanyag-töltőállomás egyrészt nem számlázhatja termékértékesítést a kártyakibocsátó részére, másrészt a kártyakibocsátó nem számlázhatja termékértékesítést a kártyabirtokos részére.

"Az EUB ezen álláspontja szerint a kártyakibocsátó gyakorlatilag egyfajta pénzügyi szolgáltatás keretében finanszírozza a kártyatulajdonos és a töltőállomás között létrejött üzemanyagvásárlásokat, amely adómentes pénzügyi szolgáltatásnyújtásnak minősülhet." – mondta **Dan Béla**, a Deloitte Magyarország adóosztályának menedzsere.

Az Európai Bizottság által létrehozott HÉA Bizottság („VAT Committee”) a közelmúltban közzétett tájékoztatójában a korábban használt modell mellett egy alternatív konstrukciót mutatott be. Az úgynevezett bizományosi modell jelentőségét az adja, hogy a konstrukció keretében a kártyakibocsátó nem pénzügyi szolgáltatást nyújt a kártyabirtokos számára, hanem – a HÉA irányelv rendelkezésével összhangban – adóköteles termékértékesítés keretében biztosítja az utóbbi számára az üzemanyagot.

Ebben az esetben ugyanis a töltőállomás – kártyakibocsátó és a kártyakibocsátó – kártyabirtokos közötti ügyletek egyike főszabályos termékértékesítésnek, míg a másik a HÉA irányelv speciális bizományosi értékesítésre vonatkozó szabálya alapján egy fikciós termékértékesítésnek minősül, amely termékértékesítési tényállás nem kívánja meg a termék tulajdonosként való rendelkezésre bocsátását, csupán a jogi tulajdonjog átruházását a felek között. A bizományosi modell alkalmazásának alapvető feltétele, hogy rendelkezésre álljon a felek közötti megfelelő bizományosi szerződés.

"A HÉA Bizottság ezzel az új értelmezésével kinyitotta az üzemanyagkártyás konstrukciók áfakezelésének kérdését, amely így az értékesítési konstrukciók felülvizsgálatát

szorgalmazhatja az érintett feleknél, különös tekintettel arra, hogy az egyes konstrukciók nem csupán áfa, de egyéb adónemek tekintetében is eltérő következményekre vezethetnek." - tette hozzá **Fábián Dorottya**.

A bizományosi konstrukció alkalmazásához álláspontunk szerint mindenképpen javasolt az értékesítési gyakorlat felülvizsgálata, illetve a vonatkozó szerződések megfelelő biztosítéki pontokkal való előkészítése, továbbá a konstrukció adókezelésének hatósági megerősítése az esetleges adókockázatok elkerülése érdekében.

Sajtókapcsolat:

- Fábián Dorottya, Partner
- Deloitte Magyarország
- +36 1 428 6641
- dofabian@deloittece.com

Eredeti tartalom: Deloitte Magyarország

Továbbította: Helló Sajtó! Üzleti Sajtószolgálat

Ez a sajtóközlemény a következő linken érhető el:

<https://hellosajto.hu/13047/uzemanyagkartyat-hasznal-vallalkozasaban-akkor-ez-ont-is-erintheti/>